

Gradnja župne crkve u Dubašnici

Sredi lijepog Bogovići sela
Ponosna je naša crkva bijela.
Više od sto godina je stara
Župna crkva svetog Polinara.

Naši stari nju su sagradili,
Volovima kamenje vozili,
A prababe naše slavne, mile,
S kopanjići na glavu nosile.

Pomagale i žene i dica
I bez struje i bez mišalica.
Sve na žulji i na tešku muku,
A na diku dubašljanskom puku.

Oni nisu traktore imali
Ni mašine nikakve poznali,
U auti nisu se vozili
Ni devize nikada brojili.

Volovima vukli su oltare
S dubašljanske župne crkve stare,
Koju su iz groblja raselili
Da bi ovdje ljepšu sagradili.

A da bude još nevolja veća
Snašla ih je velika nesreća,
Jer je došla kolera nemila
Mnoge im je žrtve ugrabila.

Al se oni nisu smesti dali,
Već su crkvu dalje graditi stali
I do kraja lijepo opremili
Svoj djeci primjer ostavili.

Morali bi i mi svjesni biti
I za crkvu štogod učiniti.
Nek' pomogne koliko tko može
Sve će biti kad se ljudi slože.

Treba našim mladim pokazati
Da se znamo malo žrtvovati
Pa će naši mladi sve to viditi
I oni će dobar primjer sliditi.

Jelena Dujmović (Skočigorić)

